

на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-195/13)

(2013/C 207/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) и др.

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния

транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Иск, предявен на 16 април 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-196/13)

(2013/C 207/16)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Alcover San Pedro и D. Recchia)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да изпълни Решение на Съда на Европейските общности от 26 април 2007 г. по дело C-135/05, в което се установява, че Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 4, 8 и 9 от Директива 75/442⁽¹⁾, изменена с Директива 91/156/ЕИО⁽²⁾, по член 2, параграф 1 от Директива 91/689/ЕИО⁽³⁾ на Съвета от 12 декември 1991 година относно опасните отпадъци и по член 14, букви а)—в) от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци⁽⁴⁾, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС;

— да се разпореди на Италианската република да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 256 819,2 EUR дневно за всеки ден забава на изпълнението на решение по дело C-135/05 от деня на постановяване на настоящото съдебно решение до деня на изпълнението на решение по дело C-135/05;